

steriets lovkontor kontakter Skatteministeriet og siger: Man kan måske diskutere det her. Enten siger man: Det er inden for reglerne, eller det er uden for reglerne.

Kl. 16:48

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 16:48

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu har jeg ikke personligt været nede og lave nærstudier af, præcis hvilke kommunikationslinjer der har været; hvor mange elementer, der har været, eller noget sådant. Jeg har forholdt mig til de oplysninger, jeg har fået.

Men det, der jo er den absolutte hovedregel, er, at når regeringen fremsætter et lovforslag, så passerer det Justitsministeriets lovtekniske kontor. Det er jo sådan set den procedure, som er det bedste værn og en sikring mod en gentagelse. Derfor er det sådan set også den procedure, det er indskærpet over for ressortministrene at iagttage.

Kl. 16:49

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 16:49

Line Barfod (EL):

Først vil jeg gerne sige til ministeren, at der mig bekendt ikke er nogen partier i Folketinget, der går ind for mindretallets diktatur, men man kunne godt nogle gange blive i tvivl om, om der er nogen partier i Folketinget, der går ind for flertallets diktatur, og som mener, at flertallet, fordi de har flertal, i stort omfang kan gøre, som det passer dem. Det undrer mig lidt, at statsministeren bliver ved med bare at tale om, at det er procedurefejl, som om det sådan er lidt småting, man taler om, og som om det er utrolig undskyldeligt. Vi taler om, at skatteministeren er gået i gang med at administrere efter en lov, der ikke var vedtaget.

Nu skal vi ikke have en lang juridisk diskussion her, men jeg ved, at statsministeren er klar over, at der ikke er noget krav i straffeloven om, at man skal kende al lovgivning. Det, der er afgørende, er, om man ved, hvad det er for en handling, man foretager. Og skatteministeren har altså godt vidst, at han gik i gang med at administrere efter loven, før den var vedtaget.

Kl. 16:50

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 16:50

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jo, men jeg vil bare sige vedrørende det historiske, at det altså ikke var mig, der trak den debat frem; det var faktisk fru Line Barfod, der trak passager af Venstres glørværdige historie op, og så synes jeg, det var passende at returnere ved at trække måske mindre glørværdige passager af andre partiers historie op. Og så kan man da glæde sig over, hvis erkendelsen har bredt sig så meget, at alle uanset historien nu i dag vedkender sig parlamentarisme og demokrati.

Jeg ønsker heller ikke at indlede nogen straffelovsdiskussion; det har jeg slet ikke forudsætningerne for. Jeg mener dog at kunne erindre, at der grundlæggende er krav om forsæt, og derfor trak jeg det element frem over for hr. Carsten Hansen, som bliver ved med at citere fra et ritzautelegram, der også relaterer sig til et spørgsmål om, hvilke tillidsposter hvilke mennesker beklæder i Venstre. Og der må jeg bare sige, at det i den diskussion for mig ikke er ligegyldigt, at det uomtvisteligt er sådan, at skatteministeren ikke har haft noget fortsæt om at bryde grundlæggende lovgivning.

Kl. 16:51

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 16:51

Line Barfod (EL):

Nu er tiden her ikke til længere juridiske forelæsninger og debatter frem og tilbage. Det, som jeg har lært er afgørende, er, at man er klar over, hvilken handling man begår; det er ikke, at man er klar over, om den er strafbar eller ej.

Hvis man stjæler en anden mands ting, er det nok, at man tager den anden mands ting; det er ligegyldigt, om man ved, at det står i straffeloven, at det er tyveri. På samme måde er skatteministeren altså her gået i gang med at administrere efter en lov, der ikke var vedtaget – skatteministeren har vidst det – og så kan vi diskutere i lang tid, hvorvidt skatteministeren og resten af regeringen må formodes at være klar over, at love skal vedtages i Folketinget, før de kan gøres gældende. Så stor tillid har jeg dog til regeringen, at jeg faktisk tror, det er alle ministre bekendt. Derfor mener jeg, det er et problem, når statsministeren bliver ved med at tale om procedurefejl, som om det bare er nogle småting, og ikke tager fat i det problem, der handler om, at man mener, at man, fordi man har flertallet, kan slippe af sted med langt mere, end man ellers ville kunne.